

CÁC LỄ THẬP TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 178 - Sự sửa soạn để chôn xác Đức Chúa Jê-sus Christ.

Phần 3-Ý nghĩa mẫu nhiệm về huyết của con sinh tế dùng trong lễ Vượt qua của Đức Giê-hô-va.

Ma-thi-ơ 26:1-13: Vả, Đức Chúa Jê-sus đã phán những lời ấy xong rồi, thì phán cùng môn đồ rằng: Các người biết rằng còn hai ngày nữa thì đến lễ Vượt qua, và Con người sẽ bị nộp để chịu đóng đinh trên cây thập tự. Bấy giờ các thầy tế lễ cả và các trưởng lão trong dân nhóm lại trong tòa thầy cả thượng phẩm tên là Cai-phe; và bàn với nhau dùng mưu chước gì để bắt Đức Chúa Jê-sus mà giết. Song họ nói rằng: Không nên làm trong ngày lễ, e trong dân chúng sanh ra điều xào xạc chẳng. Khi Đức Chúa Jê-sus ở làng Bê-tha-ni, tại nhà Si-môn là người phung, có một người đàn bà cầm cái chai bằng ngọc trắng đựng dầu thơm quý giá lắm, đến gần mà đổ trên đầu Ngài đang khi ngồi ăn. Môn đồ thấy vậy, giận mà trách rằng: Sao phí của như vậy? Dầu này có thể bán được nhiều tiền và lấy mà thí cho kẻ nghèo nàn. Đức Chúa Jê-sus biết điều đó, bèn phán cùng môn đồ rằng: Sao các người làm khó cho người đàn bà đó? Người đã làm việc tốt cho ta; vì các người thường có kẻ nghèo ở cùng mình, song sẽ không có ta ở cùng luôn luôn. Người đổ dầu thơm trên mình ta là để sửa soạn chôn xác ta đó. Quả thật, ta nói cùng các người, khắp cả thế gian, hễ nơi nào Tin Lành này được giảng ra, thì cũng thuật lại việc người ấy đã làm để nhớ đến người.

Lời của Đức Chúa Trời là Tin-Lành bình an cho những người nào tin Đức Chúa Trời và tin vào Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, nhưng quyền phép của Tin-Lành chỉ có thể hoàn thành công việc mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho, khi người ta được nghe và hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, vì thế cho nên Đức Chúa Trời đã sai Con một Ngài, là Đức Chúa Jê-sus Christ vào thế gian này để giải bày những sự thuộc về Đức Chúa Cha liên quan đến sự sống lại và sự sống đời đời cho tâm linh loài người cùng phước hạnh cho thân thể xác thịt của những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ. Trong bài giảng đầu tiên mà Đức Chúa Jê-sus đã rao giảng trên núi gần thành Ca-bê-na-um, Ngài đã phán rõ về mục đích của sự Ngài nhập thế, đó là:

Ma-thi-ơ 5:17-19: Các người đừng tưởng ta đến để phá luật pháp hay là lời tiên tri; ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn này, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng.

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 17 và 18 trên như sau: ¹⁷Think^{G3543} not that I am come^{G2064} to destroy^{G2647} the law^{G3551}, or^{G2228} the prophets^{G4396}: I am not come^{G2064} to destroy^{G2647}, but to fulfil^{G4137}.
¹⁸For verily^{G281} I say^{G3004} unto you, Till^{G2193} heaven^{G3772} and earth^{G1093} pass^{G3928}, one^{G1520} jot^{G2503} or^{G2228} one^{G3391} tittle^{G2762} shall in no^{G3364} wise pass^{G3928} from the law^{G3551}, till^{G2193} all^{G3956} be fulfilled^{G1096}.

Chữ mà bản Kinh-Thánh dịch là làm cho trọn - Bản Kinh-Thánh King James version chép là to fulfil^{G4137} đó là chữ πληρόω - pleroō, số 4137 ra từ gốc chữ πλήθω - pletho, số 4130 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: làm cho được đầy đủ, làm cho được truyền bá đi khắp nơi, làm cho có tác dụng, giành được uy thế, đáp ứng được yêu cầu, làm cho thỏa mãn yêu cầu, làm cho được xác nhận, được hoàn thiện, làm cho được trọn vẹn, làm cho được rao giảng ra cách đầy đủ, làm trọn công việc được giao cho, trở thành nguồn dự trữ, đáp ứng lòng mong muốn, đáp ứng mục đích, cung cấp mọi sự thuộc về mình cho người có nhu cầu;

Còn chữ được trọn - be fulfilled^{G1096} chép ở cuối câu 18 trên, đó là chữ γίνωμαι - ginomai, số 1096 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: đã được ứng nghiệm, được mãn nguyện theo ý đã định, được hoàn thành, mục đích đã được và kết thúc công việc.

Vì Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh đều là Thần Linh và sự sống mang ý nghĩa tri thức, nghĩa là lời tiên tri báo trước cho những sự sẽ được ứng nghiệm đúng kỳ đã định từ trước trong Đức Chúa Trời đối với loài người trên thế gian này và nếu chẳng phải bởi Đức Thánh-Linh mở trí cho, thì chẳng một ai có thể hiểu được Lời của Ngài. Nói như vậy không có nghĩa là Đức Chúa Trời thách đố loài người, nhưng vì Lời của Đức Chúa Trời là giá cứu chuộc sự sống loài người, nên hết thấy những người nào muốn nhận được sự cứu chuộc cho linh hồn mình và sự giải cứu, giải phóng và giải thoát thân thể xác thịt mình ra khỏi sự rửa sả của luật pháp, thì những người đó phải trả giá cho được hưởng quyền sở hữu Lời của Đức Chúa

Trời, mà giá mà người ta phải trả đó là sự từ bỏ những sự thuộc về sự hay chết của xác thịt mình, tức là những sự nghịch lại với bốn tánh của Đức Chúa Trời, điều đó đồng nghĩa với sự nên thánh vậy, như Đức Giê-hô-va đã phán với dân Y-sơ-ra-ên trong ngày Ngài ban luật pháp của Ngài cho họ tại nơi đồng vắng S i-na-i.

Lê-vi ký 11:45: **Vì ta là Đức Giê-hô-va, Đấng đã đem các người ra khỏi xứ Ê-díp-tô để làm Đức Chúa Trời của các người; các người phải nên thánh, vì ta là thánh.**

1 Phi-e-rơ 1:1-16: **Phi-e-rơ, sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gọi cho những người kiều ngụ rải rác trong xứ Bông, Ga-la-ti, Cáp-ba-đốc, A-si và Bi-thi-ni, là những người được chọn, theo sự biết trước của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, và được nên thánh bởi Đức Thánh Linh, để dâng vâng phục Đức Chúa Jêsus Christ và có phần trong sự rỗi huyết Ngài: nguyên xin ân điển và bình an thêm lên cho anh em! Ngợi khen Đức Chúa Trời, là Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài lấy lòng thương xót cả thể khiến chúng ta lại sanh, để chúng ta nhờ sự Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết mà có sự trông cậy sống, là cơ nghiệp không hư đi, không ô uế, không suy tàn, để dành trong các tầng trời cho anh em, là kẻ bởi đức tin nhờ quyền phép của Đức Chúa Trời giữ cho, để được sự cứu rỗi gần hiện ra trong kỳ sau rốt! Anh em vui mừng về điều đó, dấu hiện nay anh em vì sự thử thách trăm bề buộc phải buồn bã ít lâu; hầu cho sự thử thách đức tin anh em quý hơn vàng hay hư nát, dầu đã bị thử lửa, sanh ra ngợi khen, tôn trọng, vinh hiển cho anh em khi Đức Chúa Jêsus Christ hiện ra. Ngài là Đấng anh em không thấy mà yêu mến; dầu bây giờ anh em không thấy Ngài, nhưng tin Ngài, và vui mừng lắm một cách không xiết kể và vinh hiển: nhận được phần thưởng về đức tin anh em, là sự cứu rỗi linh hồn mình. Về sự cứu rỗi đó, các đấng tiên tri đã tìm tòi suy xét, và đã nói tiên tri về ân điển định sẵn cho anh em: nghĩa là tìm cho biết thời kỳ nào và thời kỳ cách nào mà Thánh Linh Đấng Christ ở trong lòng mình đã chỉ cho, là khi làm chứng trước về sự đau đớn của Đấng Christ và về sự vinh hiển sẽ theo sau. Các đấng ấy đã được tỏ cho rằng chẳng phải vì mình, bèn là vì anh em mà truyền ra những điều đó, là những điều hiện nay đã rao cho anh em, bởi những người nhờ Đức Thánh Linh từ trên trời sai xuống, mà giảng Tin Lành cho anh em; các thiên sứ cũng ước ao xem thấu những sự đó. Vậy, anh em hãy bền chí như thể thất lũng, hãy tiết độ, lấy sự trông cậy trọn vẹn đợi chờ ơn sẽ ban cho mình trong khi Đức Chúa Jêsus Christ hiện ra. Anh em đã nên như con cái hay vâng lời, thì chớ có làm theo sự dâm dục, là sự cai trị trong anh em ngày trước, về lúc anh em còn mê muội. Nhưng, như Đấng gọi anh em là thánh, thì anh em cũng phải thánh trong mọi cách ăn ở mình, bởi có chép rằng: **Hãy nên thánh, vì ta là thánh.****

Tự xác thịt của người ta sẽ không thể khiến mình được nên thánh, nhưng Đức Chúa Trời có thể khiến người ta được nên thánh qua việc Ngài ban luật pháp của Ngài cho loài người và luật pháp của Đức Chúa Trời chính là con đường thánh dành cho những người nào được chuộc lại cho Đức Chúa Trời, tức là những người tin Đức Chúa Trời và kính sợ Ngài, vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài và làm theo, bấy giờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ khiến cho người ấy được nên thánh.

Lời của Đức Chúa Trời được ví là con đường thánh dành cho những người được chuộc và những người được Đức Chúa Trời chuộc lại cho Ngài sẽ phải đi trên con đường thánh này trong sự hiểu biết và vâng phục chứ không phải là công việc của thủ tục làm theo nghi lễ của tôn giáo như thế gian hay làm.

Đức Chúa Trời đã chọn Môi-se làm người thay Ngài để dắt dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ Ê-díp-tô và tại nơi đồng vắng Si-na-i, Đức Giê-hô-va đã chọn A-rôn và các con trai của người trong chi phái Lê-vi để làm chức thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, nghĩa là chức thầy tế lễ đó sẽ thay mặt Đức Giê-hô-va để dạy luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, hầu cho dân Y-sơ-ra-ên sẽ nhờ sự hiểu biết và làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời mà họ không phạm tội nữa và khi dân Y-sơ-ra-ên không phạm tội nữa thì sẽ không có một sự thanh nộ nào của Đức Chúa Trời xảy đến trên họ, như Đức Giê-hô-va đã phán.

Dân số ký 18:1-7: **Đức Giê-hô-va bèn phán cùng A-rôn rằng: Người, các con trai người, và tông tộc người phải mang lấy những tội lỗi phạm trong nơi thánh; còn người và các con trai người phải mang lấy những tội lỗi phạm trong chức tế lễ. Cũng hãy biểu đến gần người các anh em mình, là chi phái Lê-vi, tức tông tộc người, để các người đó hiệp với người và hầu việc người; nhưng người và các con trai người phải ở trước Trại bẻ bánh. Các người đó sẽ gìn giữ điều chi người truyền dạy, và điều nào thuộc về cả Trại; chỉ không nên lại gần những vật thánh, cũng đừng lại gần bàn thờ, e khi chúng nó phải chết, và các người cũng chết luôn chẳng. Vậy, các người đó sẽ hiệp với người coi sóc điều chi thuộc về hội mạc, và giữ công việc của Trại; một người ngoại nào chẳng nên đến gần các người. Các người**

phải coi sóc điều chi thuộc về nơi thánh và bàn thờ để đừng có sự thanh nộ cùng dân Y-sơ-ra-ên nữa. Còn ta đây, trong dân Y-sơ-ra-ên ta đã chọn lấy anh em các người, là những người Lê-vi, mà ban cho các người, vì đã dâng cho Đức Giê-hô-va rồi, đặt làm công việc của hội mạc. Nhưng người và các con trai người phải kỹ lưỡng lo cho xong chức tế lễ, quản trị các điều chi thuộc về bàn thờ, và vật chi ở phía trong màn; các người phải làm việc mình tại đó. Chức tế lễ của các người là một việc ta phong cho như một của ban: người ngoại nào đến gần sẽ bị xử tử.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho luật pháp của Ngài cho loài người chúng ta ấy là để cứu rỗi chúng ta lại cho Ngài, nhưng mỗi người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình, là phải có sự hiểu biết Lời Đức Chúa Trời và mọi người tin Chúa phải trả giá cho được sự hiểu biết của Đức Chúa Trời.

Bằng cách nào mà chúng ta có thể nhận được sự hiểu biết của Đức Chúa Trời?

Châm ngôn 1:23-33: Nhân vì ta trách các người, các người khá trở lại; Kia, ta sẽ đổ thần linh ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những lời của ta. Bởi vì ta kêu gọi, mà các người không khứng nghe, Ta giơ tay ta ra, lại chẳng có ai chủ ý; Nhưng các người đã bỏ hết lời khuyên dạy ta, không chịu lời quả trách ta; nên trong lúc các người bị tai nạn, ta cũng sẽ chê cười, khi sự sợ hãi giáng cho các người, ắt ta sẽ nhạo báng; khi sự sợ hãi các người xảy đến thành linh như gió bão, tai nạn xông vào các người như cơn trốt, và sự ngặt nghèo, khốn cực giáng trên các người. Bấy giờ chúng nó sẽ kêu cầu cùng ta, nhưng ta sẽ không đáp lời; Sáng sớm chúng nó sẽ tìm ta, nhưng không gặp được. Ấy bởi vì chúng nó ghét sự hiểu biết, không chọn lấy sự kính sợ Đức Giê-hô-va, cũng không muốn theo sự khuyên dạy ta, và chê bai các lời quả trách ta; Vì vậy chúng nó sẽ ăn bông trái của đường lối mình, và được no nê mưu chước của riêng mình. Vì sự bội nghịch của kẻ ngu dốt sẽ giết chúng nó, và sự yên ổn của kẻ đại dốt sẽ làm hại cho chúng nó. Nhưng ai khứng nghe ta ắt sẽ ở an nhiên vô sự, được bình tịnh, không sợ tai họa nào.

Lễ Vượt Qua của Đức Giê-hô-va là một Lễ thật mầu nhiệm mà hết thảy những người muốn nhận được giá cứu chuộc cho sự sống của linh hồn mình sẽ phải vâng giữ và làm theo trong sự hiểu biết và tôn trọng, nhưng trong Giao-ước mới của Đức Chúa Jêsus Christ thì những người tin Chúa sẽ không làm theo cách của văn tự, nhưng theo cách mới của Đức Thánh-Linh và như vậy, những người tin Chúa phải hiểu rõ ràng và đúng ý nghĩa của Lễ thật đối với tất cả mọi sự mà Đức Giê-hô-va đã phán và được chép xuống thành văn tự trong Kinh-Thánh về Lễ Vượt Qua này, hầu cho Lời Đức Chúa Trời được ứng nghiệm cho sự sống của người tin Chúa, vì không có con đường nào khác ngoài Lời của Đức Chúa Trời đã được ban cho loài người qua Môi-se mà chúng ta đang có trong tay mình và cũng không có một trường thần đạo nào hay là một tổ chức nào ngoài Đức Thánh-Linh, là Thần Lễ thật có thể cho người ta được sự hiểu biết Lễ thật.

Như Đức Chúa Jêsus đã phán, Ngài đến thế gian này để làm cho Lời của Đức Chúa Trời (đã ban cho loài người chúng ta qua Môi-se) được rao giảng ra cách trọn vẹn, đủ ý nghĩa mà Đức Chúa Trời đã tỏ ra trong Lời của Ngài, tức là trong văn tự và dù Đức Chúa Jêsus đã trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, thì công việc của Ngài vẫn tiếp tục được thi hành qua Hội-Thánh thật của Ngài, được gọi là thân thể của Đấng Christ cho đến khi mọi sự đã được hoàn thành theo thánh ý của Đức Chúa Cha.

Trước khi chúng ta bước vào suy gẫm ý nghĩa của Huyết con sinh tế trong Lễ Vượt Qua của Đức Giê-hô-va, chúng ta cần phải nắm vững ý nghĩa của Lời Chúa, vì trong thế gian đã xuất hiện nhiều giáo sư giả và các tiên tri giả mạo danh là tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ mà rao giảng rằng, mọi sự đã được làm trọn rồi, nghĩa là đã được Đức Chúa Jêsus Christ làm xong rồi, để nhiều người tin Chúa tin theo những lời giả dối đó mà không học và không làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời nữa. Nhiều hệ phái gọi là Hội-Thánh Tin-Lành đã trích dẫn Lời của Đức Chúa Jêsus thốt ra trước khi Ngài trút linh hồn trên thập tự giá và coi đó là sự làm trọn công việc cứu rỗi loài người rồi!

Giăng 19:28-30: Sau đó, Đức Chúa Jêsus biết mọi việc đã được trọn rồi, hầu cho lời Kinh Thánh được ứng nghiệm, thì phán rằng: Ta khát. Tại đó, có một cái bình đựng đầy giấm. Vậy, họ lấy một miếng bông đá thấm đầy giấm, buộc vào cây ngưu tất đưa kẻ miệng Ngài. Khi Đức Chúa Jêsus chịu lấy giấm ấy rồi, bèn phán rằng: Mọi việc đã được trọn; rồi Ngài gục đầu mà trút linh hồn.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ^{G2235}After ^{G3326}this ^{G5124}, Jesus ^{G2424}knowing ^{G1492}that all ^{G3956}things were now ^{G5055}accomplished ^{G1124}, that the scripture ^{G5048}might be fulfilled ^{G3004}, saith ^{G1372}, I thirst.

²⁹Now^{G3767} there was set^{G2749} a vessel^{G4632} full^{G3324} of vinegar^{G3690}: and they filled^{G4130} a sponge^{G4699} with vinegar^{G3690}, and put^{G4060} it upon hyssop^{G5301}, and put^{G4374} it to his mouth^{G4750}. ³⁰When^{G3753} Jesus^{G2424} therefore^{G3767} had received^{G2983} the vinegar^{G3690}, he said^{G2036}, It is finished^{G5055}: and he bowed^{G2827} his head^{G2776}, and gave^{G3860} up the ghost^{G4151}.

Chữ **được trọn**- accomplished^{G5055} chép trong câu 28 trên, đó là chữ ΤΕΛΕΩ - teleo, số 5055 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *sự kết thúc, sự chết, sự làm xong công việc, sự thi hành xong, sự chấm dứt công việc, sự trả hết món nợ, sự làm mất hiệu lực của một điều luật*;

Chữ **được trọn** đây đã được nói rõ là công việc mà Chúa Jêsus đã được Đức Chúa Cha giao phó cho và Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh nói về chức vụ của Ngài sẽ được ứng nghiệm, chứ không phải là sự cứu rỗi nhân loại đã được hoàn tất.

Tại vườn Ghết-sê-ma-nê trong đêm của Lễ Vượt Qua năm 32 A.D., Đức Chúa Jêsus đã đối diện với sự cuối cùng của chức vụ Ngài mang trong thân thể xác thịt mình và qua sự cầu nguyện với Đức Chúa Cha, Đức Chúa Jêsus đã cầu xin Đức Chúa Cha cứu mình khỏi sự yếu đuối của thân thể xác thịt mà Ngài phải mang:

Lu-ca 22:40-44: **Khi đã đến nơi đó, Ngài phán cùng môn đồ rằng: Hãy cầu nguyện, hầu cho các người khỏi sa vào sự cám dỗ. Ngài bèn đi khỏi các môn đồ, cách chừng liêng một cục đá, quỳ xuống mà cầu nguyện rằng: Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin cất chén nầy khỏi tôi! Dầu vậy, xin ý Cha được nên, chớ không theo ý tôi! Có một thiên sứ từ trên trời hiện xuống cùng Ngài, mà thêm sức cho Ngài. Trong cơn rất đau thương, Ngài cầu nguyện càng thiết, mồ hôi trở nên như giọt máu lớn rơi xuống đất.**

Hê-bơ-rơ 5:7-10: **Khi Đấng Christ còn trong xác thịt, thì đã kêu lớn tiếng khóc lóc mà dâng những lời cầu nguyện nài xin cho Đấng có quyền cứu mình khỏi chết, và vì lòng nhân đức Ngài, nên được nhậm lời. Dầu Ngài là Con, cũng đã học tập vâng lời bởi những sự khốn khổ mình đã chịu, và sau khi đã được làm nên trọn vẹn rồi, thì trở nên cội rễ của sự cứu rỗi đời đời cho kẻ vâng lời Ngài, lại có Đức Chúa Trời xưng Ngài là thầy tế lễ thượng phẩm theo ban Mên-chi-xê-đéc.**

Tại trên thập tự giá, trước khi Đức Chúa Jêsus trút linh hồn, Ngài đã kêu lên rằng: **Mọi việc đã được trọn - It is finished^{G5055}**. Chữ **được trọn** trong câu 30 này cũng là chữ **được trọn** chép trong câu 28, đó là chữ ΤΕΛΕΩ - teleo, số 5055 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *sự kết thúc, sự chết, sự làm xong công việc, sự thi hành xong, sự chấm dứt công việc, sự trả hết món nợ, sự làm mất hiệu lực của một điều luật*;

Ngoài việc làm cho luật pháp của Đức Chúa Trời được vững lập và được rao giảng khắp nơi trên đất này, Chúa Jêsus còn phải làm một công việc hết sức khó khăn, đó là Ngài sẽ phải chịu chết thay cho cả nhân loại và sự chết của thân thể xác thịt Ngài mang đó đã phá đổ điều mà Lời Chúa chép là **bức tường ngăn cách** tâm linh với thân thể xác thịt của loài người bởi sự phán xét công bình của Đức Chúa Trời đối với hành vi phạm tội của A-đam, khi người đã nghe theo lời vợ (là Ê-va) mà ăn trái cây mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn.

Sáng thế ký 3:17-19: **Ngài lại phán cùng A-đam rằng: Vì người nghe theo lời vợ mà ăn trái cây ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sả vì người; trọn đời người phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn. Đất sẽ sanh chông gai và cây tật lê, và người sẽ ăn rau của đồng ruộng; người sẽ làm đổ mồ hôi trán mới có mà ăn, cho đến ngày nào người trở về đất, là nơi mà có người ra; vì người là bụi, người sẽ trở về bụi.**

Ê-phê-sô 2:14-16: **Vì, ấy chính Ngài là sự hòa hiệp của chúng ta; Ngài đã hiệp cả hai lại làm một, phá đổ bức tường ngăn cách, là sự thù nghịch đã phân rẽ ra, bởi vì Ngài đã đem thân mình mà trừ bỏ luật pháp của các điều răn chép thành điều lệ. Như vậy, khi làm cho hòa nhau, Ngài muốn lấy cả hai lập nên một người mới trong Ngài, và vì bởi thập tự giá Ngài đã làm cho sự thù nghịch tiêu diệt, nên nhờ thập tự giá đó Ngài khiến cả hai hiệp thành một thể, mà làm hòa thuận với Đức Chúa Trời.**

Trước khi Đức Chúa Jêsus bị người ta bắt và đóng đinh trên thập tự giá, trong khi cầu nguyện với Đức Chúa Cha, Đức Chúa Jêsus đã nói về công việc mà Đức Chúa Cha đã giao cho Ngài đó đã được làm xong và Ngài sẵn sàng làm phần cuối cùng để chuộc tội cho cả nhân loại.

Giăng 17:1-21: **Đức Chúa Jêsus phán như vậy, đoạn, ngước mắt lên trời mà rằng: Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha, và nhân quyền phép Cha đã ban cho Con cai trị loài xác thịt, Con được ban sự sống đời đời cho những kẻ mà Cha đã giao phó cho Con. Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsus Christ, là Đấng Cha**

đã sai đến. Con đã tôn vinh Cha trên đất, làm xong công việc Cha giao cho làm. Cha ôi! bây giờ xin lấy sự vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi chưa có thế gian mà làm vinh hiển Con nơi chính mình Cha. Con đã tỏ danh Cha ra cho những người Cha giao cho Con từ giữa thế gian; họ vốn thuộc về Cha, Cha giao họ cho Con, và họ đã giữ lời Cha. Hiện nay họ đã biết rằng mọi sự Cha đã giao cho Con đều là từ Cha mà đến. Vì Con đã truyền cho họ những lời Cha đã truyền cho Con, và họ đã nhận lấy; nhìn biết quả thật rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng ấy là Cha sai Con đến. Con vì họ mà cầu nguyện; chẳng phải vì thế gian mà cầu nguyện, nhưng vì kẻ Cha đã giao cho Con, bởi chưng họ thuộc về Cha. Phàm mọi điều thuộc về Con tức là thuộc về Cha, mọi điều thuộc về Cha tức là thuộc về Con, và Con nhân họ được tôn vinh. Con không ở thế gian nữa, nhưng họ còn ở thế gian, và Con về cùng Cha. Lạy Cha thánh, xin gìn giữ họ trong danh Cha, là danh Cha đã ban cho Con, để họ cũng hiệp làm một như chúng ta vậy. Đang khi Con còn ở với họ, Con gìn giữ họ, trừ đứa con của sự hư mất ra, thì trong đám họ không một người nào bị thất lạc, hầu cho lời Kinh Thánh được ứng nghiệm. Nhưng bây giờ Con về cùng Cha, và đang khi còn ở thế gian, Con nói những điều đó, hầu cho trong lòng họ được đầy dẫy sự vui mừng của Con. Con đã truyền lời Cha cho họ, và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy. Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác. Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy. Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, dạng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến.

Nhiều lần Đức Chúa Jêsus nhắc cho các môn đồ của Ngài biết về mọi sự được chép trong Kinh-Thánh là nói về Ngài và phải được ứng nghiệm. Có những sự đã được ứng nghiệm sau khi Đức Chúa Jêsus Christ chịu chết trên thập tự giá và sự phục sinh của Ngài, nhưng còn nhiều điều đã được chép trong các sách tiên tri trong Kinh-Thánh vẫn đang tiếp tục được ứng nghiệm, trong đó có Lễ Vượt Qua của Đức Giê-hô-va đã ứng nghiệm một phần về Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng làm đầu Hội-Thánh của Ngài, nhưng Lễ Vượt Qua của Thân thể Đấng Christ thì sẽ được ứng nghiệm trong ngày Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được đón về thiên đàng.

Bây giờ chúng ta cùng nhau suy gẫm về *lễ mẫu nhiệm của huyết con sinh tế chịu giết trong Lễ Vượt Qua của Đức Giê-hô-va*.

Xuất Ê-díp-tô ký 12:1-20: **Tại xứ Ê-díp-tô, Đức Giê-hô-va phán cùng Mô-i-se và A-rôn rằng: Tháng này định làm tháng đầu cho các ngươi, tức là tháng giêng trong quanh năm. Hãy nói cho toàn hội chúng Y-sơ-ra-ên rằng: Đến ngày mồng mười tháng này, mỗi gia trưởng tùy theo nhà mình phải bắt một con chiên con. Nếu nhà ít người quá ăn không hết một chiên con, hãy chung cùng người rất lân cận mình, tùy theo số người; và hãy tính cho mỗi chiên con tùy sức người ăn hết. Các ngươi hãy bắt hoặc trong bầy chiên, hoặc trong bầy dê, chiên con đực hay là dê con đực, tuổi giáp niên, chẳng tì vết chi, đoạn để dành cho đến ngày mười bốn tháng này; rồi cả hội chúng Y-sơ-ra-ên sẽ giết nó, vào lối chiều tối. Họ sẽ lấy huyết đem bôi trên hai cây cột và mành cửa của nhà nào ăn thịt chiên con đó. Đêm ấy họ sẽ ăn thịt chiên quay với bánh không men và rau đắng. Chớ ăn thịt nửa chín nửa sống hay là luộc trong nước, nhưng phải quay trên lửa cả và đầu, giò, với bộ lòng. Các ngươi chớ để chi còn lại đến sáng mai; nếu còn lại, hãy thiêu đi. Vậy, ăn thịt đó, phải như vậy: Dây lưng cột, chân mang giày, tay cầm gậy, ăn hổi hủ; ấy là lễ Vượt-qua của Đức Giê-hô-va. Đêm đó ta sẽ đi qua xứ Ê-díp-tô, hành hại mọi con đầu lòng xứ Ê-díp-tô, từ người ta cho đến súc vật; ta sẽ xét đoán các thần của xứ Ê-díp-tô; ta là Đức Giê-hô-va. Huyết bôi trên nhà các ngươi ở, sẽ dùng làm dấu hiệu; khi ta hành hại xứ Ê-díp-tô, thấy huyết đó, thì sẽ vượt qua, chẳng có tai nạn hủy diệt các ngươi. Các ngươi hãy ghi ngày đó làm kỷ niệm; trải các đời hãy giữ làm một lễ cho Đức Giê-hô-va, tức là một lễ lập ra đời đời. Trong bảy ngày phải ăn bánh không men: vừa đến ngày thứ nhất, hãy dẹp men khỏi nhà đi; vì hễ ai ăn bánh có men từ ngày thứ nhất cho đến ngày thứ bảy, thì sẽ bị truất ra khỏi Y-sơ-ra-ên. Ngày thứ nhất, sẽ có một sự nhóm hiệp thánh; qua ngày thứ bảy các ngươi cũng sẽ có một sự nhóm hiệp thánh nữa. Trong mấy ngày đó chẳng nên làm công việc chi, chỉ lo sắm đồ ăn cho mỗi người cần ăn mà thôi. Vậy, các ngươi hãy giữ lễ bánh không men, vì chính**

ngày đó ta rút quân đội các người ra khỏi xứ Ê-díp-tô; nên chi, trái các đời phải giữ ngày đó như một lễ lập ra đời đời. Ngày mười bốn tháng giêng, chiều lại, các người sẽ ăn bánh không men cho đến chiều ngày hai mươi mốt tháng đó. Trong bảy ngày không nên còn thấy men tại nhà các người; vì bất luận người ngoại bang hay là người bản xứ, hễ ai ăn bánh có men sẽ bị truất khỏi hội chúng Y-sơ-ra-ên. Chớ nên ăn bánh có men; khắp nơi các người ở đều phải ăn bánh không men.

Khi con sinh tể bị giết, huyết của nó sẽ phải bị đổ ra và mạng sống của nó đã mất, nhưng giá trị của toàn bộ con sinh tể đó, từ huyết cho đến xác thịt của nó được chuyển thành một thứ năng lượng hỗ trợ sự sống của những người nào ăn thịt con sinh tể đó.

Huyết là phần quan trọng nhất của con sinh tể, vì trong huyết có linh hồn sống.

Huyết của con sinh tể được dân Y-sơ-ra-ên sử dụng như sau:

Câu 7, câu 12 và 13 chép: Họ sẽ lấy huyết đem bôi trên hai cây cột và mành cửa của nhà nào ăn thịt chiên con đó... Đêm đó ta sẽ đi qua xứ Ê-díp-tô, hành hại mọi con đầu lòng xứ Ê-díp-tô, từ người ta cho đến súc vật; ta sẽ xét đoán các thần của xứ Ê-díp-tô; ta là Đức Giê-hô-va. Huyết bôi trên nhà các người ở, sẽ dùng làm dấu hiệu; khi ta hành hại xứ Ê-díp-tô, thấy huyết đó, thì sẽ vượt qua, chẳng có tai nạn hủy diệt các người.

Chữ bôi chép trong câu 7 trên, đó là chữ **נָתַן** - *nathan*, số 5414 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *hiển cho, tặng cho, thanh toán món nợ, giao phó cho, uỷ thác, sự giải cứu, giải thoát, sự đền tội, sự chuộc tội, sự thánh hoá, sự tỏ ra;*

Chữ mành cửa chép trong câu 7 trên, đó là chữ **מַשְׁקוֹפִי** - *mashqowph*, số 4947 ra từ chữ **שָׁקַף** - *shaqaph*, số 8259 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thanh ngang của khung cửa, sự nhìn từ trên cao xuống, nhìn xuống và nhìn ra, sự nhìn;*

Vì thân thể của người ta là nhà tạm của tâm linh người ấy, nên hai cây cột cửa của ngôi nhà đó là môi miệng và đôi tai của người ấy, còn mành cửa, tức là thanh xà ngang nằm trên hai cây cột của cái cửa đó là bóng về con mắt của người tin Chúa. Ngôi nhà được vững vàng nhờ các cột trụ, trong đó có hai cây cột của cái cửa mà cửa ra vào thuộc linh của người ta là môi miệng và hai cái tai của người ấy.

Thi-Thiên 40:6-8: Chúa không thích đẹp hy sinh hoặc của lễ chay: Chúa đã sở tai tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Nầy tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi.

Ê-sai 50:4-5: Chúa Giê-hô-va đã ban cho ta cái lưỡi của người được dạy dỗ, hầu cho ta biết dùng lời nói nâng đỡ kẻ mệt mỏi. Ngài đánh thức ta mỗi buổi sớm mai, đánh thức tai ta để nghe lời Ngài dạy, như học trò vậy. Thật, Chúa Giê-hô-va đã mở tai ta, ta không trái nghịch, cũng không giật lùi.

Ma-thi-ơ 6:22-23: Con mắt là đèn của thân thể. Nếu mắt người sáng sủa thì cả thân thể người sẽ được sáng láng; nhưng nếu mắt người xấu, thì cả thân thể sẽ tối tăm. Vậy, nếu sự sáng láng trong người chỉ là tối tăm, thì sự tối tăm này sẽ lớn biết là dường bao!

Ê-phê-sô 1:17-23: Tôi cầu Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Cha vinh hiển, ban thần trí của sự khôn sáng và của sự tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài, lại soi sáng con mắt của lòng anh em, hầu cho biết điều trông cậy về sự kêu gọi của Ngài là thể nào, sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài cho các thánh đồ là làm sao, và biết quyền vô hạn của Ngài, đối với chúng ta có lòng tin, là lớn dường nào, y theo phép tối thượng của năng lực mình, mà Ngài đã tỏ ra trong Đấng Christ, khi khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại và làm cho ngồi bên hữu mình tại các nơi trên trời, cao hơn hết mọi quyền, mọi phép, mọi thế lực, mọi quân chủ cùng mọi danh vang ra, không những trong đời nầy, mà cũng trong đời hầu đến nữa. Ngài đã bắt muôn vật phục dưới chân Đấng Christ, và ban cho Đấng Christ làm đầu Hội thánh, Hội thánh là thân thể của Đấng Christ, tức là sự đầy đủ của Đấng gồm tóm mọi sự trong mọi loài.

Huyết của con sinh tể là sự sống của con sinh tể đó, vì trong huyết có linh hồn sống.

Lời của Đức Chúa Trời còn được ví là cây của sự sống và trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ thì nhựa của cây còn được gọi là huyết của cây đó. Chúng ta có thể thấy rõ điều này qua lời tiên tri về Đức Chúa Jêsus Christ

Sáng thế ký 49:10-12: Cây phủ việt chẳng hề dời khỏi Giu-đa, kẻ lập pháp không dứt khỏi giữa chân nó, cho đến chừng Đấng Si-lô hiện tới, và các dân vâng phục Đấng đó. Người buộc lửa tơ mình vào gốc nho, lửa con mình vào nhánh nho tốt nhất. Người giặt áo xống mình vào rượu nho, cùng lấy huyết nho lau áo tơ mình. Mắt người đỏ vì cố rượu, răng người trắng vì cố sữa.

Khải huyền 19:5-16: Lại có tiếng từ ngai đến rằng: Hết thảy các người là tôi tớ Đức Chúa Trời chúng ta, vẫn kính sợ Ngài, nhỏ hay lớn, đều hãy ngợi khen Ngài! Đoạn, tôi lại nghe có tiếng như một đám đông vô số người, khác nào tiếng nước lớn hoặc như tiếng sấm dữ, mà rằng: A-lê-lu-gia! Vì Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta, là Đấng Toàn năng, đã cầm quyền cai trị. Chúng ta hãy hớn hở vui mừng, tôn vinh Ngài; vì lễ cưới Chiên Con đã tới, và vợ Ngài đã sửa soạn, đã cho người được mặc áo sáng láng tinh sạch bằng vải gai mịn (vải gai mịn tức là công việc công bình của các thánh đồ). Thiên sứ phán cùng tôi rằng: Hãy chép: Phước thay cho những kẻ được mời đến dự tiệc cưới Chiên Con! Người lại tiếp rằng: Đó là những lời chân thật của Đức Chúa Trời. Tôi bèn gieo mình xuống dưới chân người đang thờ lạy; song người phán rằng: Hãy giữ lấy, đừng làm vậy; ta là bạn tôi tớ với người và với anh em người là người cùng giữ lời chứng của Đức Chúa Jêsus. Người hãy thờ lạy Đức Chúa Trời. Vì sự làm chứng cho Đức Chúa Jêsus là đại ý của lời tiên tri. Bấy giờ tôi thấy trời mở ra, và có một con ngựa bạch hiện ra: Đấng cỡi ngựa ấy gọi là Đấng Trung Tín Và Chân Thật; Ngài lấy lễ công bình mà xét đoán và chiến đấu. Mắt Ngài như ngọn lửa; trên đầu có nhiều mào triều thiên, lại có đề một danh, ngoài Ngài ra không ai biết được. Ngài mặc áo nhúng trong huyết, danh Ngài xưng là Lời Đức Chúa Trời. Các đạo binh trên trời đều mặc vải gai mịn, trắng và sạch, cỡi ngựa bạch theo Ngài. Có một lưỡi gươm bén ở miệng Ngài ra, Ngài sẽ lấy nó mà đánh các dân, và cai trị họ bằng một cây gậy sắt. Ngài giầy đạp thùng rượu cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời toàn năng. Trên áo tơ và trên đùi Ngài, có đề một danh là Vua của các Vua và Chúa của các chúa.

Đức Chúa Jêsus đã ví Ngài là gốc nho thật, và nhựa của cây nho còn được gọi là huyết nho. Khi người tin Chúa bám chặt lấy Lời của Đức Chúa Trời thì sự sống trong Lời của Đức Chúa Trời sẽ chảy trong người ấy khiến tâm linh người ấy được sanh lại và người ấy sẽ làm được những công việc thuộc về Nước Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jêsus đã phán:

Giăng 7: 37-39: Ngày sau cùng, là ngày trọng thể trong kỳ lễ, Đức Chúa Jêsus ở đó, đứng kêu lên rằng: Nếu người nào khát, hãy đến cùng ta mà uống. Kẻ nào tin ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh đã chép vậy. Ngài phán điều đó chỉ về Đức Thánh Linh mà người nào tin Ngài sẽ nhận lấy; bởi bấy giờ Đức Thánh Linh chưa ban xuống, vì Đức Chúa Jêsus chưa được vinh hiển.

Giăng 15:1-7: Ta là gốc nho thật, Cha ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tỉa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì lời ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ trong ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong ta, và những lời ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó.

Chúng ta cùng trở lại với chức vụ của Môi-se khi người được Đức Giê-hô-va sai trở về xứ Ê-díp-tô để dắt dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi xứ đó, để nhận biết lời tiên tri nói về chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng từ trên trời xuống để dắt muôn vàn kẻ phu tù trở về thiên đàng.

Thi-Thiên 68:18: Chúa đã ngự lên trên cao, dẫn theo những phu tù; Chúa đã nhận lễ vật giữa loài người, và giữa kẻ phản nghịch cũng vậy, hầu cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời được ở với chúng nó.

Đức Giê-hô-va đã phán với Môi-se về Lễ Vượt Qua của Ngài rằng: Các người hãy bắt hoặc trong bầy chiên, hoặc trong bầy dê, chiên con đực hay là dê con đực, tuổi giáp niên, chẳng tì vết chi, đoạn để dành cho đến ngày mười bốn tháng này; rồi cả hội chúng Y-sơ-ra-ên sẽ giết nó, vào lối chiều tối. Họ sẽ lấy huyết đem bôi trên hai cây cột và mành cửa của nhà nào ăn thịt chiên con đó. Đêm ấy họ sẽ ăn thịt chiên

quay với bánh không men và rau đắng. Chớ ăn thịt nửa chín nửa sống hay là luộc trong nước, nhưng phải quay trên lửa cả và đầu, giò, với bộ lòng. Các người chớ để chỉ còn lại đến sáng mai; nếu còn lại, hãy thiêu đi. Vậy, ăn thịt đó, phải như vậy: Dây lưng cột, chân mang giày, tay cầm gậy, ăn hồi hủ; ấy là lễ Vượt-quá của Đức Giê-hô-va. Đêm đó ta sẽ đi qua xứ Ê-díp-tô, hành hại mọi con đầu lòng xứ Ê-díp-tô, từ người ta cho đến súc vật; ta sẽ xét đoán các thần của xứ Ê-díp-tô; ta là Đức Giê-hô-va. Huyết bôi trên nhà các người ở, sẽ dùng làm dấu hiệu; khi ta hành hại xứ Ê-díp-tô, thấy huyết đó, thì sẽ vượt qua, chẳng có tai nạn hủy diệt các người. Các người hãy ghi ngày đó làm kỷ niệm; trải các đời hãy giữ làm một lễ cho Đức Giê-hô-va, tức là một lễ lập ra đời đời.

Trong Lễ thật của mạng lệnh này, hết thấy mỗi người tin Chúa phải sở hữu cho mình Lời của Đức Chúa Trời, không phải chỉ một số câu Kinh-Thánh nhưng là toàn bộ Kinh-Thánh và người tin Chúa phải giữ Lời của Đức Chúa Trời trong lòng luôn luôn, hầu cho trong kỳ khó khăn, người tin Chúa sẽ đứng vững trên nền tảng của Lời Đức Chúa Trời, nghĩa là trong Giao-ước của Đức Chúa Jêsus Christ và một điều không thể thiếu đối với những người tin Chúa đã tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của cuộc đời mình phải có, đó là ấn chứng của Huyết Chiên Con trên cuộc đời của người ấy, vì trong đêm của Lễ Vượt Qua của Đức Giê-hô-va, Thần của Đức Giê-hô-va sẽ xét đoán các thần của xứ Ê-díp-tô, không phải chỉ xét đoán trong thời kỳ dân Y-sơ-ra-ên rút ra khỏi xứ Ê-díp-tô mà là trải các đời, vì khi Đức Giê-hô-va nhắc lại Danh Ngài **ta là Đức Giê-hô-va** thì ấy là Ngài hằng còn và trái đất vẫn còn, thì sự xét đoán này vẫn tiếp tục được thi hành, không phải chỉ cho dân Y-sơ-ra-ên thuộc thế mà là dân Y-sơ-ra-ên trong Nước Đức Chúa Trời.

Mạng lệnh của Đức Giê-hô-va không chỉ phán về dân Y-sơ-ra-ên trong xác thịt mà là trong Nước Đức Chúa Trời, nghĩa là khi Đức Giê-hô-va trải qua xứ Ê-díp-tô mà thấy **huyết bôi trên nhà nào thì có nghĩa là nhà đó là của dân Y-sơ-ra-ên đã được chuộc lại cho Đức Giê-hô-va và Đức Giê-hô-va sẽ vượt qua mà không có sự hủy diệt cho nhà đó**, còn nhà nào không có huyết của con sinh tể thì Ngài sẽ thi Đức Giê-hô-va sẽ hành hại con đầu lòng, tức là con kế tự của nhà đó.

Theo ý nghĩa của Lễ thật thì kể từ khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ làm giá cứu chuộc loài người trên đất này, thì hết thấy loài người sống trên đất này sẽ phải nhận biết đó là thời kỳ mà người ta phải chọn cho mình con đường của sự sống lại và sự sống đời đời mà Đức Chúa Trời đã ban cho và kể từ ngày những người đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của cuộc đời mình thì ngày đó là ngày đầu tiên của Tháng giêng, nghĩa là Tháng đầu tiên bắt đầu của sự tâm linh người ấy phải nhận biết trách nhiệm của mình, là phải làm mới lại tâm trí mình, để nhận biết được những sự tốt lành mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sắm sẵn cho mình, như có chép:

Rô-ma 12:1-2: **Vậy, hỡi anh em, tôi lấy sự thương xót của Đức Chúa Trời khuyên anh em dâng thân thể mình làm của lễ sống và thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời, ấy là sự thờ phượng phải lẽ của anh em. Đừng làm theo đời này, nhưng hãy biến hóa bởi sự đổi mới của tâm trí (theo nguyên bản) mình, để thử cho biết ý muốn tốt lành, đẹp lòng và trọn vẹn của Đức Chúa Trời là thể nào.**

Ê-phê-sô 1:17-23: **Tôi cầu Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Cha vinh hiển, ban thần trí của sự khôn sáng và của sự tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài, lại soi sáng con mắt của lòng anh em, hầu cho biết điều trông cậy về sự kêu gọi của Ngài là thể nào, sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài cho các thánh đồ là làm sao, và biết quyền vô hạn của Ngài, đối với chúng ta có lòng tin, là lớn dường nào, y theo phép tối thượng của năng lực mình, mà Ngài đã tỏ ra trong Đấng Christ, khi khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại và làm cho ngồi bên hữu mình tại các nơi trên trời, cao hơn hết mọi quyền, mọi phép, mọi thế lực, mọi quân chủ cùng mọi danh vang ra, không những trong đời này, mà cũng trong đời hầu đến nữa. Ngài đã bắt muôn vật phục dưới chân Đấng Christ, và ban cho Đấng Christ làm đầu Hội thánh, Hội thánh là thân thể của Đấng Christ, tức là sự đầy đủ của Đấng gồm tóm mọi sự trong mọi loài.**

Điều đó là ý nghĩa của chữ **tháng Giêng** trong tiếng Hê-bơ-rơ và đó cũng là công việc **đầu tiên, căn bản, trước nhất về thời gian bắt đầu, sự bắt đầu** mà mọi người tin Chúa phải thực hành ngay từ khi bước theo Đức Chúa Jêsus Christ, đó là sự tiếp nhận, lưu giữ Lời của Đức Chúa Trời, sẵn sàng cho việc thực hành và công bố Lời Đức Chúa Trời, để nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà được **trở nên người mới, để làm mới lại, để phục hồi, để sửa người bề trong và bề ngoài nữa.**

Trong mạng lệnh của Đức Giê-hô-va về Lễ Vượt Qua của Ngài tại xứ Ê-díp-tô, Huyết của con sinh tể của Lễ Vượt Qua được sử dụng trước hết, nghĩa là hết thảy những người nào ăn thịt con chiên sinh tể của Lễ Vượt Qua đó thì phải lấy huyết của con chiên mà mình đã ăn đó mà bôi lên hai cây cột cửa cùng trên mành cửa của nhà mình ở, vì trong đêm đó, Thần của Đức Giê-hô-va sẽ trải qua khắp xứ Ê-díp-tô và nhà nào không có dấu hiệu của huyết con sinh tể bôi trên hai cột cửa và mành cửa, thì Đức Giê-hô-va sẽ hành hại mọi con đầu lòng của nhà đó từ người ta cho súc vật. Còn nhà nào có dấu hiệu của huyết con sinh tể của Lễ Vượt Qua bôi trên hai cây cột cửa và trên mành cửa, thì Đức Giê-hô-va sẽ vượt qua mà không có tai nạn huỷ diệt đối với nhà đó.

Trong ý nghĩa của Lễ thật, thì xứ Ê-díp-tô là bóng về thế gian này, còn đêm của Lễ Vượt Qua của Đức Giê-hô-va là thời gian được tính kể từ khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được thành lập tại thành Giê-ru-sa-lem bởi Đức Thánh-Linh, thì những người tin Chúa từ thời kỳ đó cho đến khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được đón về thiên đàng được coi là ở trong đêm của Lễ Vượt Qua của Đức Giê-hô-va.

Rô-ma 13:12-14: Đêm đã khuya, ngày gần đến (Nguyên văn chép là: *The night is far spent, the day is at hand - Đêm đã gần tàn lụi, ngày thì gần tới.*); vậy chúng ta hãy lột bỏ những việc tối tăm mà mặc lấy áo giáp sáng láng. Hãy bước đi cách hăn hoai như giữa ban ngày. Chớ nộp mình vào sự quá độ và say sưa, buông tuồng và bậy bạ, rầy rà và ghen ghét; nhưng hãy mặc lấy Đức Chúa Jêsus Christ, chớ chăm nom về xác thịt mà làm cho phỉ lòng dục nó.

Ý nghĩa mầu nhiệm của Huyết trong Lễ thật đó là Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ, Chiên Con của Đức Chúa Trời chí cao, đã đổ ra trên thập tự giá làm giá cứu chuộc những người nào tin đến Danh của Ngài.

Về vấn đề Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ thì rất nhiều người tin Chúa, thậm chí một số không ít người mang danh là người đứng giảng Tin-Lành cũng đã không có sự hiểu đúng về giá trị của Huyết Đức Chúa Jêsus Christ, vì người ta đã cho rằng, khi một người tin Chúa đã học giáo lý căn bản của Đạo Tin-Lành và chịu phép báp-tem rồi, thì người đó được dự lễ tiệc thánh và như vậy, người đó đã được hưởng quyền phép của Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ rồi! Điều đó chỉ là sự truyền khẩu của loài người chứ không có lẽ thật trong đó, vì chỉ có một mình Đức Chúa Jêsus Christ biết rõ ai là người đã thật sự được hưởng quyền phép của Huyết Ngài mà thôi và Đức Chúa Jêsus Christ sẽ tỏ ra cho những người xứng đáng đó được hưởng quyền phép của Huyết Ngài được biết họ đã được kế tự Ngài, vì Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ là giá cứu chuộc người đó thuộc về Ngài và những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ sẽ nhận được các dấu hiệu chứng minh người đó đã được Ngài bảo lãnh cho ở trước mặt Đức Chúa Cha và Đức Chúa Cha sẽ ban Thánh-Linh của Ngài ngự trên người đó và dắt dẫn tâm linh của người đó vào trong các Lễ thật của Ngài. Huyết là giá cứu chuộc lại mọi sự thuộc về tâm linh của người được cứu chuộc lại cho Đức Chúa Trời, từ sự sống cho đến các khả năng thuộc linh như sự nhìn, sự nghe, sự hiểu biết, sự khôn ngoan, sự thông sáng, sự kính sợ Đức Giê-hô-va... cho một thân thể trọn vẹn như Đấng Christ đã có, để hầu việc Đức Giê-hô-va. Cũng một lẽ đó, nếu ai không có Đức Thánh-Linh thì người đó cũng không thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, như Lời Chúa đã chép:

Rô-ma 8:1-14: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cơ tội lỗi, mà thần linh sống nhân cơ sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đặng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt

thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thầy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời.

Ai là những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ?

Hệ thống Hội-Thánh Tin-Lành (*người ta quen gọi là Hội-Thánh nhà thờ*) đã tự cho rằng, hết thầy những người đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ thì những người ấy đã ở trong Đấng Christ rồi! Nói như vậy là nguy hiểm, không đúng với Lời của Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy xem Lời Đức Chúa Trời chép gì về Lễ thật này.

Ga-la-ti 3:19-27: **Vậy thì làm sao có luật pháp? luật pháp đã đặt thêm, vì có những sự phạm pháp, cho tới chừng nào người dòng dõi đến, là người mà lời hứa đã hứa cho; luật pháp được ban ra bởi mấy thiên sứ và truyền ra bởi một người trung bảo. Vả, người trung bảo chẳng phải là người trung bảo về một bề mà thôi, nhưng Đức Chúa Trời chỉ có một. Vậy thì luật pháp nghịch cùng lời hứa của Đức Chúa Trời hay sao? chẳng hề như vậy; vì nếu đã ban cho một luật pháp có thể làm cho sống, thì sự công bình chắc bởi luật pháp mà đến. Nhưng Kinh Thánh đã nhốt hết thầy mọi sự dưới tội lỗi, hầu cho điều chi đã hứa, bởi đức tin trong Đức Chúa Jêsus Christ mà được ban cho những kẻ tin. Trước khi đức tin chưa đến, chúng ta bị nhốt dưới sự canh giữ của luật pháp mà chờ đức tin phải bày ra. Ấy vậy, luật pháp đã như thầy giáo dăng dẫn chúng ta đến Đấng Christ, hầu cho chúng ta bởi đức tin mà được xưng công bình. Song khi đức tin đã đến, chúng ta không còn phục dưới thầy giáo ấy nữa. Vì chưng anh em bởi tin Đức Chúa Jêsus Christ, nên hết thầy đều là con trai của Đức Chúa Trời. Vả, anh em thấy đều chịu phép báp tem trong Đấng Christ, đều mặc lấy Đấng Christ vậy.**

Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người chúng ta qua Môi-se đó chính là con đường dẫn chúng ta đến với Đấng Christ, tức là Đấng Cứu Chuộc nhân loại. Nếu một người tin Chúa mà không biết Luật pháp, không tôn trọng Luật pháp và không vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời thì kẻ đó không thể đến với Đấng Christ được, vì Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng Thánh của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jêsus Christ là Con một Đức Chúa Trời và Ngài là Vua của các vua, là Chúa của các chúa và Hội-Thánh là thân thể của Ngài, không phải trong xác thịt nhưng trong thể vinh hiển. Như vậy, người tin Chúa phải tái sinh tâm linh mình theo nguyên tắc của Lễ thật chứ không phải là xác thịt, cũng vậy, người tin Chúa là chi thể trong thân thể của Đấng Christ, không phải trong thể xác thịt nhưng trong thể thuộc linh, thánh khiết và công bình, để được hiệp một với Đức Chúa Jêsus Christ để cai trị trong Nước Đức Chúa Trời.

Một tội nhân không thể đến được với Đấng thánh của Đức Chúa Trời, nhưng vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương nên Ngài đã ban Luật pháp thánh khiết và công bình của Ngài cho loài người, để loài người sẽ nhờ sự vâng giữ và làm theo Luật pháp của Ngài mà được sự sạch tội lỗi mình và chỉ khi nào tội lỗi không còn cai trị xác thịt của người ấy nữa, thì bấy giờ tâm linh của người ấy sẽ nhờ quyền phép của Lễ thật và Đức Thánh-Linh mà được sự sống lại và đến được với Đức Chúa Jêsus Christ. Vì Đức Chúa Jêsus Christ đã không ở trong thân thể xác thịt như khi Ngài còn thi hành chức vụ truyền giáo ở trên đất này cùng với các môn đồ của Ngài, nhưng Ngài đang ngồi bên hữu Đức Chúa Cha trên thiên đàng. Vì thế cho nên, để có thể đến được với Đấng Cứu Chuộc, mọi người tin Chúa phải vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, vì Luật pháp của Đức Chúa Trời chỉ cho người ta biết tội lỗi và cũng chỉ cho người ta biết làm thế nào để tội lỗi được bôi xóa.

Như vậy, để được ở trong Đức Chúa Jêsus Christ thì người tin Chúa phải nhờ quyền phép của Lễ thật và của Đức Thánh-Linh mà tái sinh tâm linh mình để thấy được Nước Đức Chúa Trời và được vào trong Nước Đức Chúa Trời là Nước của Đức Chúa Jêsus Christ, Con một yêu dấu của Đức Chúa Trời.

Giăng 3:3-8: **Đức Chúa Jêsus cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.**

Lu-ca 22:28-30: **Còn như các người, đã bền lòng theo ta trong mọi sự thử thách ta, nên ta ban nước cho các người, cũng như Cha ta đã ban cho ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước ta,**

và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.

Cô-lô-se 1:9-23: Cho nên, chúng tôi cũng vậy, từ ngày nhận được tin đó, cứ cầu nguyện cho anh em không thôi, và xin Đức Chúa Trời ban cho anh em được đầy đủ sự hiểu biết về ý muốn của Ngài, với mọi thứ khôn ngoan và hiểu biết thiêng liêng nữa, hầu cho anh em ăn ở cách xứng đáng với Chúa, đáng đẹp lòng Ngài mọi đường, nẩy ra đủ các việc lành, càng thêm lên trong sự hiểu biết Đức Chúa Trời, nhờ quyền phép vinh hiển Ngài, được có sức mạnh mọi bề, để nhin nhục vui vẻ mà chịu mọi sự. Hãy tạ ơn Đức Chúa Cha, Ngài đã khiến anh em có thể dự phần cơ nghiệp của các thánh trong sự sáng láng: Ngài đã giải thoát chúng ta khỏi quyền của sự tối tăm, làm cho chúng ta dời qua nước của Con rất yêu dấu Ngài, trong Con đó chúng ta có sự cứu chuộc, là sự tha tội. Ấy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, là Đấng sanh ra đầu hết thảy mọi vật dựng nên. Vì muôn vật đã được dựng nên trong Ngài, bất luận trên trời, dưới đất, vật thấy được, vật không thấy được, hoặc ngôi vua, hoặc quyền cai trị, hoặc chấp chánh, hoặc cầm quyền, đều là bởi Ngài và vì Ngài mà được dựng nên cả. Ngài có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài. Ấy cũng chính Ngài là đầu của thân thể, tức là đầu Hội thánh. Ngài là ban đầu sanh trước nhất từ trong những kẻ chết, hầu cho trong mọi vật, Ngài đứng đầu hàng. Vì chưng Đức Chúa Trời đã vui lòng khiến mọi sự đầy đủ của mình chứa trong Ngài, và bởi huyết Ngài trên thập tự giá, thì đã làm nên hòa bình, khiến muôn vật dưới đất trên trời đều nhờ Ngài mà hòa thuận cùng chính mình Đức Chúa Trời. Còn anh em ngày trước vốn xa cách Đức Chúa Trời, và là thù nghịch cùng Ngài bởi ý tưởng và việc ác mình, nhưng bây giờ Đức Chúa Trời đã nhờ sự chết của Con Ngài chịu lấy trong thân thể của xác thịt mà khiến anh em hòa thuận, đáng làm cho anh em đứng trước mặt Ngài cách thánh sạch không vết, không chỗ trách được; miễn là anh em tin Chúa cách vững vàng không núng, chẳng hề dời khỏi sự trông cậy đã truyền ra bởi đạo Tin Lành mà anh em đã nghe, là đạo được giảng ra giữa mọi vật dựng nên ở dưới trời, và chính tôi, Phao-lô, là kẻ giúp việc của đạo ấy.

Như vậy, khi một người cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của cuộc đời mình, người ấy mới chỉ bày tỏ lòng mong muốn được Đức Chúa Jêsus Christ cứu chuộc mình, chứ người ấy chưa thật sự nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ sẽ cứu chuộc mình như thế nào và người ấy phải làm gì để thật sự nhận được sự cứu chuộc của Ngài.

Hội-Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ phải có trách nhiệm gây dựng cho người ấy được sự hiểu biết đầy đủ mọi sự thuộc về luật pháp của Đức Chúa Trời và chính người mới tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ đó phải chứng minh lòng tin của mình đối với Đấng Christ qua việc tiếp nhận, vâng giữ và làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời, mà chiên con đực không tỳ vết chi trong Lễ Vượt Qua là bóng.

Nhã-ca 8:8-10: Chúng tôi có một em gái nhỏ, chưa có nường long. Phải làm gì cho em gái chúng tôi, Trong ngày người ta hỏi nó? Nếu nó là một vách thành, chúng tôi sẽ xây tháp bạc trên nó; Nếu nó là một cái cửa, chúng tôi sẽ đóng kín lại bằng ván hương nam. Tôi là một tường thành, hai nường long tôi như những ngọn tháp; Bấy giờ tôi ở trước mắt người như kẻ đã được bình an.

Khi người mới tin Chúa chọn sự sống, là chọn sự làm theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời, thì người ấy phải liêu mình vác thập tự giá mình mà theo Chúa, người ấy phải làm theo Luật pháp và hiệp với Lễ thật thì tội lỗi của người đó thật sự được bôi xóa, chứ không phải bởi sự cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus mà người ấy đã được xóa tội lỗi mình như người ta đã tưởng như lời truyền khẩu của những kẻ thiếu hiểu biết.

Ê-xê-chi-ên 18:19-23: Các người còn nói rằng: Làm sao đứa con không mang sự gian ác của cha nó? Ấy là đứa con đã làm theo luật pháp và hiệp với lễ thật; ấy là nó đã giữ hết thảy luật lệ ta và làm theo; chắc thật nó sẽ sống. Linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết. Con sẽ không mang sự gian ác của cha và cha không mang sự gian ác của con. Sự công bình của người công bình sẽ được kể cho mình, sự dữ của kẻ dữ sẽ chất trên mình. Song nếu kẻ dữ xây bỏ hết thảy tội mình đã phạm, nếu nó giữ mọi luật lệ ta, và nếu nó làm theo luật pháp và hiệp với lễ thật, chắc thật nó sẽ sống và không chết đâu. Không có một tội nào nó đã phạm sẽ bị nhớ lại nghịch cùng nó; nó sẽ sống vì cố sự công bình nó đã làm. Chúa Giê-hô-va phán rằng: Ta há có vui chút nào về sự chết của kẻ dữ sao? há chẳng thà vui về sự nó xây bỏ đường lối mình và nó sống sao?

Người tin Chúa phải nhận biết Luật pháp của Đức Chúa Trời để thông qua luật pháp mà biết mình đã phạm tội gì và người ấy phải ăn năn và xưng tội lỗi mình ra trước mặt Chúa như thế nào để được sự tha thứ,

nhưng chỉ những tội lỗi đã được xưng ra thì được sự tha thứ mà thôi, còn những tội lỗi chưa được xưng ra, thì tội đó vẫn chưa được tha thứ, vì Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: **“Quả thật, ta nói cùng người, người trả còn thiếu một đồng tiền, thì không ra khỏi tù được.”**(Ma-thi-ơ 5:26)

Làm thế nào để nhận biết được một người tin Chúa được ở trong Đấng Christ?

2 Cô-rinh-tô 5:17-21: Vậy, nếu ai ở trong Đấng Christ, thì nấy là người dựng nên mới; những sự cũ đã qua đi, nầy mọi sự đều trở nên mới. Mọi điều đó đến bởi Đức Chúa Trời, Ngài đã làm cho chúng ta nhờ Đấng Christ mà được hòa thuận lại cùng Ngài, và đã giao chức vụ giảng hòa cho chúng ta. Vì chưng Đức Chúa Trời vốn ở trong Đấng Christ, làm cho thế gian lại hòa với Ngài, chẳng kể tội lỗi cho loài người, và đã phó đạo giảng hòa cho chúng tôi. Vậy chúng tôi làm chức khâm sai của Đấng Christ, cũng như Đức Chúa Trời bởi chúng tôi mà khuyên bảo. Chúng tôi nhân danh Đấng Christ mà nài xin anh em: hãy hòa thuận lại với Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời.

Những người tin Chúa đã ở trong Đấng Christ sẽ nhận được các ân tứ thuộc linh (ơn phước thiêng liêng), nhờ đó mà người tin Chúa sẽ làm sáng Danh Chúa qua các cột trụ và mành cửa của nhà thuộc linh mình.

Ê-phê-sô 1:3-12: Ngợi khen Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã xuống phước cho chúng ta trong Đấng Christ đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời, trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, đặt làm nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời, bởi sự thương yêu của Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý tốt của Ngài, để khen ngợi sự vinh hiển của ân điển Ngài đã ban cho chúng ta cách nhưng không trong Con yêu dấu của Ngài! Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của ân điển Ngài, mà Ngài đã rải ra đầy dẫy trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông sáng, khiến chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài, theo ý định mà Ngài đã tự lập thành trước trong lòng nhân từ Ngài để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn, hội hiệp muôn vật lại trong Đấng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất. Ấy cũng là trong Ngài mà chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp, như đã định trước cho chúng ta được điều đó, theo mạng của Đấng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán, hầu cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã trồng cấy trong Đấng Christ trước nhất mà được ngợi khen.

Trong cuộc sống, người ta không thể nhìn thấy huyết của con sinh tể thuộc linh trên môi miệng hay là đôi tai hay là đôi mắt của người tin Chúa, nhưng Đức Giê-hô-va sẽ nhận biết ai là người thật sự thuộc về Ngài và ai là những người mang danh là kẻ tin Ngài nhưng không thuộc về Ngài.

Đức Thánh-Linh biết rõ ai là người thuộc về Ngài, ấy là người sẽ nghe Lời của Đức Chúa Trời chứ không xây qua những chuyện huyền của thế gian hay là những sự thuộc về xác thịt. Đức Thánh-Linh sẽ nghe thấy Lời Đức Chúa Trời được công bố ra và được ngợi khen trên môi miệng của những người thuộc về Ngài và Đức Thánh-Linh sẽ nhìn thấy con mắt của những người thuộc về Ngài sẽ chăm xem những sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời chứ không phải là sự chăm xem những sự hư không của xác thịt.

Sô-phô-ni 3:8-10: Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán: Các người khà đợi ta cho đến ngày ta sẽ dấy lên đăng cướp bắt; vì ta đã định thu góp các dân tộc và nhóm hiệp các nước, hầu cho ta đổ sự thanh nộ và cả sự nóng giận ta trên chúng nó, vì cả đất sẽ bị nuốt bởi lửa ghen ta. Vì bấy giờ ta sẽ ban môi miệng thanh sạch (nguyên văn chép: *ngôn ngữ nguyên thủy, nguyên bản*) cho các dân, hầu cho chúng nó thấy đều kêu cầu danh Đức Giê-hô-va, đặt một lòng hầu việc Ngài. Những kẻ cầu khẩn ta, tức là con gái của kẻ tan lạc ta ở bên kia các sông Ê-thi-ô-bi, sẽ đem dâng lễ vật cho ta.

Ma-la-chi 2:1-7: Hỡi các thầy tế lễ, bây giờ ta truyền lệnh nầy về các người. Nếu các người chẳng nghe, và không để lòng dâng sự vinh hiển cho danh ta, thì, Đức Giê-hô-va vạn quân phán, ta sẽ giáng sự rửa sả trên các người, và sẽ rửa sả những phước lành của các người; và ta đã rửa sả rồi, vì các người không để điều đó vào lòng. Nầy, ta sẽ quả trách giống gieo của các người, rải phân trên mặt các người, tức là phân của những lễ các người; các người sẽ bị đem đi với phân ấy. Các người sẽ biết rằng ta đã truyền lệnh nầy cho các người, để đã làm giao ước của ta với Lê-vi, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Giao ước của ta với Lê-vi vốn là sự sống và sự bình an mà ta đã ban cho nó, hầu cho nó kính sợ ta; thì nó đã kính sợ ta, và run rẩy trước danh ta. Luật pháp của Lễ thật đã ở trong miệng nó, trong môi miệng

nó chẳng có một sự không công bình nào; nó đã bước đi với ta trong sự bình an và ngay thẳng, làm cho nhiều người xây bỏ khỏi sự gian ác. Vì môi miệng của thầy tế lễ nên giữ sự thông biết, người ta tìm luật pháp trong miệng nó, vì nó là sứ giả của Đức Giê-hô-va vạn quân.

Hê-bơ-rơ 13:10-15: Chúng ta có một cái bàn thờ, phạm kẻ hầu việc trong đền tạm không có phép lấy gì tại đó mà ăn. Vả, huyết của con sinh bị thầy tế lễ thượng phẩm đem vào nơi thánh để làm lễ chuộc tội, còn thân thể nó thì đốt đi bên ngoài trại quân. Ấy vì đó mà chính mình Đức Chúa Jê-sus đã chịu khổ tại ngoài cửa thành để lấy huyết mình làm cho dân nên thánh. Vậy nên chúng ta hãy ra ngoài trại quân, đừng đi tới cùng Ngài, đồng chịu điều sỉ nhục. Vì dưới đời này, chúng ta không có thành còn luôn mãi, nhưng chúng ta tìm thành hầu đến. Vậy, hãy cậy Đức Chúa Jê-sus mà hằng dâng tế lễ bằng lời ngợi khen cho Đức Chúa Trời, nghĩa là bông trái của môi miệng xưng danh Ngài ra.

Đặc biệt về huyết bôi nơi trụ cửa là bóng về môi miệng của người tin Chúa, đó là chức vụ rao giảng Tin Lành của Nước Đức Chúa Trời mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã làm trước hết trong các tội tổ của nhà Chúa.

Ê-sai 53:10-12: Đức Giê-hô-va lấy làm vừa ý mà làm tổn thương người, và khiến gặp sự đau ốm. Sau khi đã dâng mạng sống người làm tế chuộc tội, người sẽ thấy dòng dõi mình; những ngày người sẽ thêm dài ra, và ý chỉ Đức Giê-hô-va nhờ tay người được thành vượng. Người sẽ thấy kết quả của sự khốn khổ linh hồn mình, và lấy làm thỏa mãn. Tội tổ công bình của ta sẽ lấy sự thông biết về mình làm cho nhiều người được xưng công bình; và người sẽ gánh lấy tội lỗi họ. Vậy nên ta sẽ chia phần cho người đồng với người lớn. Người sẽ chia của bắt với những kẻ mạnh, vì người đã đổ mạng sống mình cho đến chết, đã bị kể vào hàng kẻ dữ, đã mang lấy tội lỗi nhiều người, và cầu thay cho những kẻ phạm tội.

Ê-sai 61:1-6: Thần của Chúa Giê-hô-va ngự trên ta; vì Đức Giê-hô-va đã xức dầu cho ta, để rao giảng tin lành cho kẻ khiêm nhường. Ngài đã sai ta đến để rao giảng cho kẻ vỡ lòng, để rao cho kẻ phu tù được tự do, kẻ bị cầm tù được ra khỏi ngục; để rao năm ban ơn của Đức Giê-hô-va, và ngày báo thù của Đức Chúa Trời chúng ta; để yên ủi mọi kẻ buồn rầu; để ban mũ hoa cho kẻ buồn rầu ở Si-ôn thay vì tro bụi, ban dầu vui mừng thay vì tang chế, ban áo ngợi khen thay vì lòng nặng nề; hầu cho những kẻ ấy được xưng là cây của sự công bình, là cây Đức Giê-hô-va đã trồng để được vinh hiển. Họ sẽ xây lại các nơi hoang vu ngày xưa, dựng lại các nơi hủy hoại lúc trước, lập lại thành bị hủy phá, là những nơi đổ nát lâu đời. Những người khách lạ sẽ đứng để chặn bắt chiên các người, những người ngoại quốc sẽ làm kẻ cày ruộng và trồng nho của các người; nhưng các người thì sẽ được gọi là thầy tế lễ của Đức Giê-hô-va; sẽ được xưng là chức dịch của Đức Chúa Trời chúng ta; sẽ ăn của báu các nước, và lấy sự vinh hoa của họ mà khoe mình.

Trách nhiệm của người tin Chúa là phải làm sáng Danh Chúa, nghĩa là bày tỏ ra *quyền phép, bổn tánh và sự tôn trọng* (ý nghĩa của chữ *Danh*) của Lời Đức Giê-hô-va và Lời của Đức Chúa Jê-sus Christ hầu cho những người còn đang ngồi trong bóng của sự chết sẽ được sự sáng thật của Đức Chúa Trời chiếu vào cho.

Trong Luật pháp của Đức Chúa Trời có luật mắt thường mắt, rằng thường rằng, mạng thường mạng, nghĩa là theo Luật pháp công bình mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng để cai trị thế gian này. Theo sự công bình của Đức Chúa Trời thì giá của sự cứu chuộc thân thể xác thịt khác với giá của sự cứu chuộc linh hồn người ta nhưng đều được thi hành công bình qua việc người ta nghe, hiểu Luật pháp của Đức Chúa Trời và làm theo Luật pháp và hiệp với Lễ thật mà nhận được giá cứu chuộc trọn vẹn cả thân thể và tâm linh mình.

Nếu một người chỉ thích phước hạnh cho xác thịt mình, người đó sẽ nhận được nếu người đó vâng giữ và làm luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời công bình sẽ ban phước cho người ấy, nhưng người ấy sẽ không nhận được sự cứu chuộc linh hồn mình, vì người ấy không muốn linh hồn mình được sự sống lại.

Mác 10:17-23: Ngài đang ra đi, có một người chạy lại, quì trước mặt Ngài, mà hỏi rằng: Thưa thầy nhân lành, tôi phải làm chi cho được hưởng sự sống đời đời? Đức Chúa Jê-sus phán rằng: Sao người gọi ta là nhân lành? Chỉ có một Đấng nhân lành, là Đức Chúa Trời. Người biết các điều răn: Đừng phạm tội tà dâm; đừng giết người; đừng trộm cướp; đừng làm chứng dối; đừng làm gian; hãy hiếu kính cha mẹ. Người thưa rằng: Lạy thầy, tôi đã giữ mọi điều đó từ khi còn nhỏ. Đức Chúa Jê-sus ngó người mà yêu, nên phán rằng: Nhưng người còn thiếu một điều. Hãy đi, bán hết gia tài mình, đem thí cho kẻ nghèo khổ, chắc sẽ được của báu ở trên trời, rồi hãy đến mà theo ta. Song nét mặt người này rầu rĩ về lời đó, đi ra rất buồn bã, vì có nhiều của lắm. Bấy giờ Đức Chúa Jê-sus ngó xung quanh mình, mà phán cùng môn đồ rằng: Kẻ giàu vào nước Đức Chúa Trời khó là dường nào!

Muốn được sự sống đời đời, thì tâm linh của người tin Chúa phải trước hết được tái sinh, nghĩa là được sự sống lại, bấy giờ Đức Thánh-Linh sẽ dắt dẫn tâm linh người đó vào trong các Lễ thật của Đức Chúa Trời và người ấy sẽ nhờ quyền phép của Lễ thật mà được nên thánh. Chúng ta sẽ nhận biết công việc này như khi nhìn thấy sự sống lại của cây vậy, nó sẽ nứt lộc, đâm chồi, ra nhánh, trổ bông và kết trái. Cũng vậy, người tin Chúa được tái sinh tâm linh mình cũng sẽ tỏ ra những sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời, như nói tiếng mới, đặt tay chữa lành kẻ bệnh, nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà đuổi ma quỷ ra khỏi những người bị chúng ám, rao giảng Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời... như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán: **“VẬY NHỮNG KẺ TIN SẼ ĐƯỢC CÁC DẤU LẠ NÀY: LẤY DANH TA MÀ TRỪ QUỶ; DÙNG TIẾNG MỚI MÀ NÓI; BẮT RẮN TRONG TAY; NẾU UỐNG GIỐNG CHI ĐỘC, CŨNG CHẴNG HẠI GÌ; HỀ ĐẶT TAY TRÊN KẺ ĐAU, THÌ KẺ ĐAU SẼ LÀNH.”** (Mác 16:17-18)

Những người tin Chúa đã được tái sinh tâm linh mình thì trên môi miệng của họ sẽ luôn tôn cao Danh Chúa, tôn cao Lễ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống và đó là dấu hiệu của Huyết con sinh tể thuộc linh mà người ấy đã nhận được từ Đức Giê-hô-va đã được bôi trên hai cây cột cửa và trên mành cửa nhà thuộc linh của người tin Chúa đó.

Những người đã tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ phải thi hành sự rao truyền sự chết của Đức Chúa Jêsus Christ cho tới lúc Ngài đến và sự rao truyền đó còn được gọi là **rải huyết** Chúa và như vậy là huyết của Chiên Con của Đức Chúa Trời đã được bôi trên trụ cửa của nhà thuộc linh của người tin Chúa vậy.

Lu-ca 22:15-20: Ngài phán rằng: Ta rất muốn ăn lễ Vượt Qua này với các ngươi trước khi ta chịu đau đớn. Vì, ta nói cùng các ngươi, ta sẽ không ăn lễ này nữa cho đến khi lễ ấy được trọn trong nước Đức Chúa Trời. Ngài bèn cầm chén, tạ ơn, rồi phán rằng: Hãy lấy cái này phân phát cho nhau. Vì, ta nói cùng các ngươi, từ nay ta sẽ không uống trái nho nữa, cho tới khi nước Đức Chúa Trời đến rồi. Đoạn, Ngài cầm lấy bánh, tạ ơn xong, bẻ ra phân phát cho môn đồ, mà phán rằng: Đây là thân thể ta, đã vì các ngươi mà phó cho; hãy làm sự này để nhớ đến ta. Khi ăn xong, Ngài cũng làm như vậy, lấy chén đưa cho môn đồ, mà phán rằng: Chén này là giao ước mới trong huyết ta vì các ngươi mà đổ ra.

1 Phi-e-rơ 1:1-2: Phi-e-rơ, sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gửi cho những người kiều ngụ rải rác trong xứ Bông, Ga-la-ti, Cáp-ba-đốc, A-si và Bi-thi-ni, là những người được chọn, theo sự biết trước của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, và được nên thánh bởi Đức Thánh Linh, đặng vâng phục Đức Chúa Jêsus Christ và có phần trong sự rải huyết Ngài: nguyên xin ân điển và bình an thêm lên cho anh em!

Đức Giê-hô-va chuộc lại cho Ngài những người yêu mến Ngài và kính sợ Danh Ngài và như vậy, hết thấy những người đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của cuộc đời mình sẽ phải chứng minh mình thật sự tin đến Danh Đức Chúa Jêsus Christ và kính sợ Danh của Ngài qua cuộc sống của người đó ở trên đất này. Vì Thần của Đức Giê-hô-va sẽ trải qua khắp đất và trong suốt thời gian Hội-Thánh của Ngài còn hiện hữu trên đất này, để xét đoán muôn dân, vì một ngày trái đất còn và ma quỷ còn cai trị thế gian mờ tối này, thì ấy còn là đêm đen mà loài người còn phải ngồi trong bóng của sự chết, thì Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ còn phải trải qua mọi sự thử thách và phải đánh trận cho Nước Đức Chúa Trời, để rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời để cứu rỗi muôn dân, cùng giữ vững đức tin của mình cho được xứng đáng với tình yêu của Đức Chúa Trời và của Đức Chúa Jêsus Christ.

Ê-phê-sô 6:10-20: Vả lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được đứng vững vàng. Vậy, hãy đứng vững, lấy lễ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự công bình, dùng sự sẵn sàng của Tin Lành bình an mà làm giày dép. Lại phải lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ. Cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mũ trụ, và cầm gươm của Đức Thánh Linh, là lời Đức Chúa Trời. Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền lòng trọn vẹn mà tỉnh thức về điều đó, và cầu nguyện cho hết thấy các thánh đồ. Cũng hãy vì tôi mà cầu nguyện, để khi tôi mở miệng ra, Chúa ban cho tôi tự do mọi bề, bày tỏ lễ mầu nhiệm của đạo Tin Lành, mà tôi vì đạo ấy làm sứ giả ở trong vòng xiềng xích, hầu cho tôi nói cách dạn dĩ như tôi phải nói. _____ VẤN CHÂU _____